

Sygn. akt: I C 1511/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Pniewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Czubak

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Brodnicy

sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w I.**

przeciwko (...) Sp. z o.o. w B.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

1/ zwalnia spod egzekucji prowadzonej z wniosku (...) spółka z.o.o. w B. przeciwko (...) spółka z.o.o. Sp. k. w I. przez Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Brodnicy D. S. (1) w sprawie Km 1728/17 w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 maja 2017 roku w sprawie VI GNc 114/17 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności następujące ruchomości:

- słupy oświetleniowe – stalowe , stożkowe, typu C, wysokość 8 metrów, grubość 3mm, końcówka Fi 60 w ilości 20 sztuk,
- samochód osobowy marki B. model 320 o numerze rejestracyjnym (...) o roku produkcji 2002,
- samochód ciężarowy marki T. (...) rok produkcji 2000,
- (...) rok produkcji 2000,
- (...) model (...) rok produkcji 1993,
- przyczepa marki T. rok produkcji 2009,
- przyczepa lekka T. rok produkcji 2007,
- przyczepa ciężarowa marki N. rok produkcji 2009,
- m. koparka gąsienicowa marki N. (...) o numerze seryjnym (...) rok produkcji 2010,
- zbiornik paliwa (...) producent (...) s.c. w ilości 1 sztuki,
- przyczepa – generator marki (...) o numerze rejestracyjnym (...),

2/ nie obciążać powoda obowiązkiem zwrotu kosztami procesu na rzecz pozwanego,

3/ nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia

/ M. P. /

Sygn. akt I C 1511/17

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w I. w dniu 19 września 2017 roku wniósł do Sądu Rejonowego w Inowrocławiu pozew przeciwko (...) sp. z o.o. w B. o zwolnienie spod egzekucji następujących przedmiotów:

1. słupy oświetleniowe – stalowe , stożkowe, typu C, wysokość 8 metrów, grubość 3mm, końcówka Fi 60 w ilości 20 sztuk,
2. samochód osobowy marki B. model 320 o numerze rejestracyjnym (...) o roku produkcji 2002,
3. samochód ciężarowy marki T. (...) rok produkcji 2000,
4. (...) rok produkcji 2000,
5. (...) model (...) rok produkcji 1993,
6. przyczepa marki T. rok produkcji 2009,
7. przyczepa lekka T. rok produkcji 2007,
8. przyczepa ciężarowa marki N. rok produkcji 2009,
9. m. koparka gaśnicowa marki N. (...) o numerze seryjnym (...) rok produkcji 2010,
10. zbiornik paliwa (...) producent (...) s.c. w ilości 1 sztuki,
11. przyczepa – generator marki (...) o numerze rejestracyjnym (...),

które zostały zajęte w dniu 17 sierpnia 2017 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brodnicy D. S. (1) w ramach prowadzonego postępowania przeciwko (...) sp. z o.o. sp. k. w I., sygn. Km 1728/17 na podstawie tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Toruniu z dnia 24 maja 2017 roku w sprawie VI GNc 114/17, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 21 czerwca 2017 roku.

Wnosił także o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania oraz zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego opisanego powyżej do czasu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 24 maja 2017 roku Sąd Okręgowy w Toruniu wydał w sprawie VI GNc 114/17 z powództwa pozwanego przeciwko (...) sp. z o.o. sp. k. w I. nakaz zapłaty, na podstawie którego Komornik D. S. (1) wszczął pod sygn. akt Km 1728/17 postępowanie egzekucyjne. W dniu 17 sierpnia 2017 roku tenże Komornik zajął na nieruchomości osoby trzeciej opisane w pozwie ruchomości, które stanowiły własność powoda. Powód podał, że słupy oświetleniowe nabył od spółki (...) Sp. z o.o. w dniu 6 lipca 2017 roku. Powód wskazał, że pozostałe zajęte przedmioty nabył od (...) sp. z o.o. sp. k. w I. w drodze umów z dnia 07 czerwca 2017 roku, 09 czerwca 2017 roku, 17 czerwca 2017 roku i 01 sierpnia 2017 roku, zatem przed dokonaniem ich zajęcia. Komornik będąc poinformowanym o tym, że przedmioty te nie stanowią własności dłużnika kontynuował zajęcia. Wskazał, że Komornik naruszył tym samym jego prawo własności tychże przedmiotów.

Postanowieniem z dnia 26 września 2017 roku Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w sprawie I C 2991/17 postanowił zabezpieczyć powództwo w sposób opisany w pozwie oraz uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy i przekazał ją tutejszemu Sądowi, jako sądowi, w okręgu którego ma siedzibę prowadzący postępowanie egzekucyjne Komornik Sądowy.

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 marca 2018 roku pozwany wskazał, że uznaje powództwo w całości i wnosi o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Wskazał, że nie dał on powodu do wytoczenia powództwa. W uzasadnieniu podał, że wbrew twierdzeniom powoda, adres pod którym dokonano zajęcia to adres dłużnika ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym. Komornik dokonał zatem zajęcia ruchomości, które były we władaniu dłużnika. Wskazał, że nigdy nie informowano go o tym, że przedmioty nie stanowią własności dłużnika, nie składano też wniosku o ich zwolnienie, albowiem gdyby taki wniosek złożono, to pozwany by go uwzględnił. W jego ocenie nie dał on powodów do wytoczenia powództwa, tym samym winny zostać na jego rzecz zasądzone koszty procesu. Do odpowiedzi przedłożył kopię pisma z dnia 22 marca 2018 roku skierowanego do Komornika Sądowego prowadzącego postępowanie egzekucyjne, w którym wnosił o zwolnienie spod egzekucji wskazanych w pozwie ruchomości z uwagi na to, iż dłużnik nie był ich właścicielem w dniu ich zajęcia.

(dowód: kopia pisma do Komornika z 22 marca 2018 roku – k. 113 i verte akt)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) sp. z o.o. w I. nabył od spółki (...) sp. z o.o. T. P. w dniu 6 lipca 2017 roku słupy oświetleniowe – stalowe, stożkowe, typu C, wysokość 8 metrów, grubość 3 mm, końcówka Fi 60 w ilości 21 sztuk. Pojazd- samochód osobowy marki B. model 320 o numerze rejestracyjnym (...) o roku produkcji 2002 powód nabył od dłużnika (...) Sp. z o.o. sp. k. w I. w dniu 07 czerwca 2017 roku. Przyczepę ciężarową marki N. rok produkcji 2009 powód nabył od dłużnika w dniu 09 czerwca 2017 roku. W dniu 17 czerwca 2017 roku powód nabył od dłużnika pojazdy: (...) rok produkcji 2000 oraz (...) model (...) rok produkcji 1993. W dniu 01 sierpnia 2017 roku powód nabył natomiast od dłużnika: samochód ciężarowy marki T. (...) rok produkcji 2000, przyczepę marki T. rok produkcji 2009, przyczepę lekką T. rok produkcji 2007, m. koparkę gaśnicową marki N. (...) o numerze seryjnym (...) rok produkcji 2010, zbiornik paliwa (...) producent (...) s.c. w ilości 1 sztuk oraz przyczepę – generator marki (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(dowód: kopie faktur od (...) sp. z o.o. – k. 69 – 72 akt, kopie wyciągów z rachunków – k. 67 – 68 akt, kopie umów sprzedaży – k. 73 – 75, 77 - 79, 81 – 83, 85 -87, 89 – 91, 93 – 95, 97 – 99, 101 – 103, 105 – 107, 109 – 111 akt, kopie faktur od (...) sp. z o.o. sp. k. w I. – k. 76, 80, 84, 88, 92, 96, 100, 104, 108, 112 akt)

W dniu 04 lipca 2017 roku pozwany (...) Sp. z o.o. w B. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brodnicy D. S. (1) wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi (...) sp. z o.o. sp. k. w I. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Toruniu z dnia 24 maja 2017 roku w sprawie VI GNc 114/17, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 21 czerwca 2017 roku.

W dniu 17 sierpnia 2017 roku Komornik Sądowy dokonał zajęcia następujących ruchomości:

1. słupy oświetleniowe – stalowe , stożkowe, typu C, wysokość 8 metrów, grubość 3mm, końcówka Fi 60 w ilości 20 sztuk,
2. samochód osobowy marki B. model 320 o numerze rejestracyjnym (...) o roku produkcji 2002,
3. samochód ciężarowy marki T. (...) rok produkcji 2000,
4. (...) rok produkcji 2000,
5. (...) model (...) rok produkcji 1993,

6. przyczepa marki T. rok produkcji 2009,
7. przyczepa lekka T. rok produkcji 2007,
8. przyczepa ciężarowa marki N. rok produkcji 2009,
9. m. koparka gąsienicowa marki N. (...) o numerze seryjnym (...) rok produkcji 2010,
10. zbiornik paliwa (...) producent (...) s.c. w ilości 1 sztuki,
11. przyczepa – generator marki (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Protokół nie został podpisany przez dłużnika.

W dniu 28 sierpnia 2017 roku dłużnik złożył skargę na czynność Komornik, która obejmowała również zajęcie wskazanych ruchomości. Wskazał w niej, iż słupy oświetleniowe nie stanowiły jego własności.

(dowód: akta Km 1728/17 Komornika D. S., kopia protokołu zajęcia – k. 30 i verte akt)

Realizacja zajęcia miała miejsce przy ulicy (...) w I., który stanowił adres spółki (...) sp. z o.o. sp. k. w I. ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym. Dłużnik jednak nie był właścicielem nieruchomości, na której znajdowała się jego siedziba. Nieruchomość stanowiła bowiem własność M. S. (1), którą otrzymał w drodze darowizny od E. i R. małżonków S..

(dowód: kopia odpisu pełnego KRS dłużnika – k. 23 – 29 akt, kopia aktu notarialnego – k. 31 – 41 akt, kopie odpisów ksiąg wieczystych – k. 42 – 66 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty oraz dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Km 1728/17. Autentyczność dowodów z dokumentów nie została skutecznie podważona przez strony, jak również Sąd nie znalazł uzasadnionych motywów, ażeby odmówić im wiarygodności, w związku z czym stanowiły one niebudzącą wątpliwości podstawę ustaleń Sądu.

Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania w charakterze świadków Komornika Sądowego D. S. (1), M. S. (2), M. S. (1), A. S. i A. B., dowodu z przesłuchania stron oraz wniosku o zobowiązanie do przedłożenia rejestrów zakupów i ksiąg rachunkowych spółki powodowej, ponadto dłużnika (...) spółka z.o.o. spółka komandytowa a ponadto komplementariusza i komandytariusza tej spółki za okres 1 roku, a także o zwrócenie się do sadu rejestrowego na jakim etapie jest postępowanie upadłościowe oraz ustalenie kiedy nastąpił stan niewypłacalności dłużnika oraz o zwrócenie się do komorników sądowych, Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o podanie informacji czy toczyło się postępowania egzekucyjne wobec dłużnika w okresie ostatniego roku, albowiem w ocenie Sądu okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Zgodnie z przepisem art. 841 § 1 k.p.c., osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 845 § 2 k.p.c., zająć można ruchomości dłużnika będące bądź w jego władaniu, bądź we władaniu samego wierzyciela, który do nich skierował egzekucję. Ruchomości dłużnika będące we władaniu osoby trzeciej można zająć tylko wówczas, gdy osoba ta zgadza się na ich zajęcie albo przyznaje, że stanowią one własność dłużnika, oraz w wypadkach wskazanych w ustawie.

Powód wskazywał, że posiada on prawo do zajętych w toku egzekucji ruchomości, co udowodnił przedkładając dokumenty. Ponadto jak wynikało z protokołu zajęcia ruchomości, dłużnik nie był obecny przy zajęciu, zaś sprzeciw wobec zajęcia wyraził dopiero w dniu 28 sierpnia 2017 roku, składając skargę na czynności komornika.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał powództwo. Ponadto wskazał, że w dniu 22 marca 2018 roku wniósł do Komornika o zwolnienie opisanych w pozwie ruchomości spod egzekucji.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Skutkiem uznania powództwa jest pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem, wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w zakresie objętym uznaniem, zaopatrzenie wyroku rygiorem natychmiastowej wykonalności w przypadku zasądzenia oraz zwrot kosztów pozwanemu w przypadku uznania przy pierwszej czynności procesowej i niedania powodu do wytoczenia powództwa (tak też: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - I Wydział Cywilny z dnia 12 grudnia 2014 r., I ACa 892/14, L.).

Po przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego Sąd nie stwierdził, by uznanie było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo by zmierzało do obejścia prawa.

Powództwo zasługiwało zatem na uwzględnienie. Wobec powyższego zajęte przez Komornika Sądowego ruchomości należało zwolnić spod egzekucji, o czym Sąd orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Strony pozostawały również w sporze co do żądania zwrotu kosztów procesu – w toku sprawy nie udało się zawrzeć ugody w przedmiocie tych kosztów. Powód wskazywał, że żąda zasądzenie kosztów na zwykłych zasadach odpowiedzialności za wynik procesu, zaś pozwany wskazywał, że skoro uznał pozew przy pierwszej czynności, to koszty winne być zasądzone na jego rzecz.

W ocenie Sądu o kosztach należało jednak orzec nie w oparciu o art. 98 k.p.c., ani 101 k.p.c., a w oparciu o art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Obciążenie strony, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, całością lub nawet tylko częścią kosztów procesu może w okolicznościach konkretnej sprawy pozostawać trudne do pogodzenia z poczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współzycia społecznego. Z tego względu ustawodawca przewidział - w art. 101, 103, 110 i art. 842 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego (zasada zawinienia), art. 102 (zasada słuszności) oraz art. 100 i 104 (zasada kompensaty kosztów) - specjalne unormowania pozwalające nie obciążać strony przegrywającej obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi całości lub części kosztów (tak też: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 października 2016 r., III APa 7/16).

Powód wskazywał, że koszty na rzecz pozwanego są nienależne, bowiem wiedział on na długo wcześniej o tym, że przedmioty zajęte w toku postępowania egzekucyjnego nie stanowią własność dłużnika, a stanowią własność powoda, w związku z czym mógł i powinien był podjąć działania zmierzające do uniknięcia procesu. Pozwany wskazywał, że o zajęciu dowiedział się dopiero po otrzymaniu odpisu pozwu, wobec czego wniósł do Komornika o zwolnienie spod egzekucji opisanych przedmiotów oraz uznał powództwo. Zarzucił też powodowi, iż ten mógł się zwrócić bezpośrednio do niego, by poinformować go o zaistniałej sytuacji i wtedy złożył by on takowy wniosek do Komornika.

Sąd stwierdził, że co prawda pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa i uznał powództwo przy pierwszej czynności, jednakże dopiero w dniu 22 marca 2018 roku wystąpił do Komornika z wnioskiem o zwolnienie przedmiotów spod egzekucji, a o toczącym się postępowaniu wiedział już od dnia 09 października 2017 roku (kiedy to otrzymał postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu o zabezpieczeniu powództwa). Od dnia uzyskania odpisu postanowienia mógł dowiedzieć się o tym, iż zajęcie mogło być nieuzasadnione. Mógł już wtedy zapoznać się z aktami

sprawy egzekucyjnej, jak również z aktami niniejszej sprawy. Odpis pozwu otrzymał natomiast dopiero w dniu 08 marca 2018 roku.

Powyższe okoliczności przemawiały za tym, by nie obciążać powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, o czym Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku.

W konsekwencji uznania powództwa, na zasadzie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., wyrokowi należało nadać rygor natychmiastowej wykonalności, o czym Sąd orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

/SSR Magdalena Pniewska/

Z/

1) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda,

- pełnomocnikowi pozwanego,

2) Za 14 dni lub z apelacją.

B., 9 maja 2018 roku

Sędzia